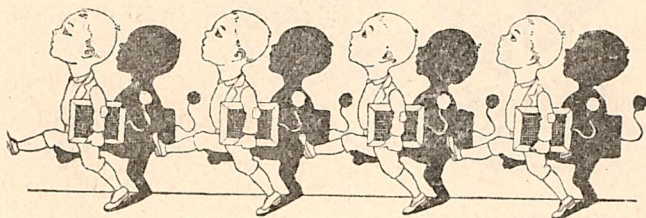

до гдѣто съмъ живѣ ще ядете коричкитѣ на хлѣба, а на менѣ ще давате сръдата.

Съжалително гледаха дѣцата дѣда си. Но щомъ се нахраниха, едно по едно безгрижно се разтичаха изъ двора. Само дѣдо Матейко остана полека-лека коравата храна да здѣвква, та да се донахрани.

П. Българановъ.

Херкулесъ и златорогиятъ елень.

(Гръцка приказка).

днажъ царь Еристей повикалъ Херкулеса и му казалъ: „Появилъ се е въ Кернейскитѣ гори единъ златорогъ елень. Около златнитѣ му рога свѣти ясно сияние. Можешъ ли ми достави този елень“!...

— Добрѣ, казалъ Херкулесъ. Азъ ще убия този елень...

— Нѣ, отговорилъ царьтъ, не бива да го убивашъ. Този елень е священь. Той е посвятенъ въ честь на богинята на лова, Дияна. Богинята